पशवो भवन्ति॥ २॥ शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति" इति। अत्र शतशब्दो बाहुल्यमुपलक्षयति॥

(८) अत्रत्यायाः पशुसङ्ख्यायाः शतादप्यधिकत्वादत्र सङ्ख्याविशेषनियमं वारयति। "सर्वं वा अश्वमेध्याप्नोति। अपरिमिता भवन्ति। अपरिमितस्यावरुध्यै" इति। अश्वमेधयाजिनः सर्वफलप्राप्तिरपेक्षिता तस्मात् 'अपरिमितस्य', फलस्य प्राप्त्यै पशवोऽपि 'अपरिमिताः' सङ्ख्याविशेषनियमरहिताः, कर्त्तव्याः॥

(९) अथ प्रश्नोत्तराभ्यां पशूनामवदानप्रदेशविशेषं विधत्ते। "ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात् सत्यात्। दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवद्यन्ति। उत्तरतोऽश्वस्येति। वारुणो वा अश्वः॥३॥ एषा वै वरुणस्य दिक्। स्वायामेवास्य दिश्यवद्यति। यदितरेषां पशूनामवद्यति। शतदेवत्यं तेनावरुन्धे" इति। अत्र ह्यश्वतूवरगोमृगहवींषि होमाधारस्याग्नेरुत्तरतः सादितानि, इतरपशूनां हवींषि दक्षिणतः सादितानि। अतोऽवदानमपि तथैव क्रियते। तत्र ब्रह्मवादिनः पृच्छन्ति। इतरपशूनां दक्षिणस्यां दिश्यवदानं अश्वस्य तूत्तरस्यां दिश्यवदानमित्यत्र वैषम्ये किं कारणमिति प्रश्नः। तत्रोत्तरवादिन एवमाहुः। 'अश्वः', हि 'वारुणः'। प्रजापतिर्वरुणायाश्वमनयदिति श्रुतेः। 'एष' उत्तरा च, 'दिक्', 'वरुणस्य', सम्बन्धिनी। सर्वानिष्टनिवारकत्वात्। अत एवानिष्टशमनहेतुत्वमन्यत्र श्रूयते। 'उदीचीनमुद्वासयति। एषा वै देवमनुष्याणाꣳ शान्ता दिगिति'। अतस्तस्यामवदानेनाश्वस्य या स्वकीया दिक् तत्रैवावदानं भव-